

Til
Se adresseliste

RUNDSKRIV - MEGLING I KONFLIKTRÅD

1. INNLEDNING

Lov 15. mars 1991 nr 3 om meglings i konfliktråd (konfliktrådloven) ble ved kongelig resolusjon 13. august 1992 satt i kraft med virkning fra 1. september 1992. Det ble samtidig gitt forskrift om meglings i konfliktråd i medhold av lovens § 3. Det vises til departementets brev av 14. august 1992 (Jnr 3556/92 A) til fylkesmennene, kommunene, konfliktrådene og andre sentrale adressater, med informasjon om forskriften og om iverksettingen av ordningen. Påtalemyndigheten, politikamrene og lensmannsetaten er gitt underretning ved rundskriv av 14. august 1992 (rundskriv G-108/92), som også er sendt konfliktrådene (kommunene). Forsåvidt gjelder andre utbyggingsfase vedrørende iverksettelse av loven, vises det til rundskriv G-46/93 (Jnr. 1371/93 A). Det vises også til annen informasjon vedrørende konfliktrådsordningen, bl.a. brev om nasjonal utbyggingsplan av 22.4.1992 (Jnr. 1555/92 - A- D JML/be).

Nedenfor følger enkelte kommentarer knyttet til forskrift om meglings i konfliktråd. I medhold av forskriftens § 5 har Justisdepartementet fastsatt faglig rammeinstruks for konfliktrådsleder. Denne følger som vedlegg 1 til dette rundskriv. Konfliktrådsloven og forskriften følger som henholdsvis vedlegg 2 og 3.

Konfliktrådets funksjon er generelt beskrevet i Odelstingsproposisjon (Ot prp) nr 56 (1989-90) og Justiskomiteens innstilling (Innst O nr 21 (1990-91), som lå til grunn for konfliktrådsloven. Disse skal være utsendt adressatene tidligere. Det vises også til den generelle omtale i foredraget til kongelig resolusjon 13. august 1992 om forskrift om meglings i konfliktråd mv, som fulgte som vedlegg til ovennevnte brev av 14. august 1992.

Forøvrig anbefales den tilsendte boken "Konfliktrådloven - kommentarutgave" forfattet av lovrådgiver Morten Holmboe (august 1992), til nærmere forklaring og utdyping av konfliktrådsloven m m. Det vil komme et nytt opplag av denne i løpet av våren 1993, hvor det samtidig er foretatt enkelte små endringer i forhold forrige utgave.

2. OVERSIKT OVER KONFLIKTRÅDETS FORMÅL OG FUNKSJON

Det vises til konfliktrådslovens § 1 og forskriftens § 1.

Konfliktrådsbehandlingen innebærer en alternativ reaksjon til tradisjonell strafferettslig forfølgning av lettere lovbrudd og et tilbud til løsning av andre konflikter. Det er særlig aktuelt for yngre lovbrøyttere, men står åpent for alle aldersgrupper.

Konfliktrådet skal behandle straffesaker som oversendes fra påtalemyndigheten. Partene og eventuelt verge må samtykke i konfliktrådsmeblingen. En vellykket konfliktrådsbehandling med oppfylt avtale, innebærer at saken anses avsluttet uten at gjerningspersonen får anmerkninger på rullebladet.

Konfliktrådet kan ellers behandle saker som bringes inn sivilt. En sak kan med partenes samtykke også bringes inn via f eks barnevernet eller en skole. Det settes ikke skarpe grenser for hvilke saker som kan behandles. Det kan dreie seg om lovbrudd eller rent sivilrettslige konflikter. Det sentrale vilkår er at saken finnes egnet. Konfliktrådslederen avgjør om saken er egnet for behandling i konfliktrådet jf forskriftens § 11.

Konfliktrådet består av en administrativ leder, og et utvalg av konfliktrådsmedglere som skal være lekfolk. I den enkelte sak deltar normalt en megler, men det kan også oppnevnes flere, f. eks. i saker med flere parter. Formålet med meblingen er at partene (skadevolderen og den skadelidte) ved en meglers hjelp kommer fram til en avtale om erstatning eller annen ytelse. Saken kan også gjøres opp uten at det forutsettes noen ytelser.

3. OM IVERKSETTINGEN

3.1. Etappevis utbygging

I følge konfliktrådslovens § 2 første ledd, har alle kommuner plikt til å opprette konfliktråd, eventuelt i felleskap mellom flere kommuner. Etter samme bestemmelses tredje ledd sies at staten skal stå for utgiftene ved ordningen. Ved kongelig resolusjon av 13. august 1992 ble det besluttet at disse bestemmelsene skal tre i kraft fra 1. september 1992 for kommunene i et begrenset antall fylker og for enkelte andre kommuner, som utgjør første etappe i departementets utbyggingsplan. Det vises til departementets brev av 14. august 1992 om hvilke fylker og kommuner dette gjelder. Ved rundskriv G-46/93 ble loven satt ikraft fra 1. mars 1993 for andre utbyggingsfase. Begrunnelsen for den etappevise iverksettelsen ligger i at konfliktrådsutbyggingen innebærer et omfattende administrativt arbeid, hvor man bør gå gradvis fram for å vinne erfaring og sørge for nødvendig opplæring etc.

Det tas sikte på at den videre iverksettingen skjer i samsvar med det som er skissert i departementets brev av 22. april 1992. Det tas forbehold om

mindre justeringer av planen. Nærmere informasjon om utbyggingen vil følge til de berørte fylkesmenn, som igjen skal informere kommunene.

3.2. Kommunens og fylkesmannens rolle ved utbyggingen

I henhold til lovens § 2 og forskriftens § 2 er kommunen(e) ansvarlig for at konfliktrådet etableres. Kommunene står i utgangspunktet fritt til å komme frem til hensiktsmessige organisatoriske løsninger.

Justisdepartementet og fylkesmannen kan imidlertid gi retningslinjer om utbyggingen. Dette må ses i sammenheng med at fylkesmannen etter forskriftens § 3 og § 4 på departementets vegne skal fordele midler til drift og føre tilsyn med at konfliktrådet etableres i samsvar med loven.

Departementet ser det som fordelaktig at det etableres konfliktråd av en viss størrelse, slik at det bl.a. er oppgaver nok til at konfliktrådslederen kan gis en regelmessig arbeidssituasjon i form av en fast deltid- eller heltidsstilling. Dette gir best mulighet for kontinuitet og stabilitet i konfliktrådets arbeid og for kompetanseutvikling og etablering av gode administrative rutiner. I tillegg innebærer det en god økonomisk ressursutnyttelse. Det kan også være en fordel for meglernes å tilhøre et større felleskap, selv om det forutsettes lokal tilknytning til hver kommune.

Fylkesmannen vil ut fra de retningslinjer departementet gir om hensiktsmessige enheter, ta initiativ til å etablere felles konfliktråd mellom flere kommuner innen fylket (interkommunale konfliktråd).

I interkommunale konfliktråd skal en av kommunene være vertskommune. Denne skal ha hovedansvaret for å administrere konfliktrådet. I de øvrige kommunene bør det utpekes personer med et særlig ansvar for prosjektet. Det anbefales å etablere et særskilt råd/styre bestående av representanter for de ulike kommunene til å ta seg av utbyggingen og administrative spørsmål.

4. INSTRUKSJON, TILSYN OG FAGLIG VEILEDNING

4.1 Instruksjon

Konfliktrådet utgjør et eget organ i kommunen, og kan ikke instrueres av avgjørelsen av enkeltsaker, verken av kommunen, fylkesmannen, Justisdepartementet eller påtalemyndigheten, jf forskriftens § 4 første ledd. Det innebærer for eksempel at konfliktrådslederen og meglere ikke kan pålegges å behandle en sak på en bestemt måte eller komme frem til et bestemt resultat. Videre vil konfliktrådslederens avgjørelse om en sivil sak skal behandles, ikke kunne overprøves. (I straffesaker vil påtalemyndigheten tilligger avgjørelsen påtalemyndigheten.) Dersom en part mener at det er begått feil ved saksbehandlingen, kan dette normalt heller ikke påklages, se likevel om fylkesmannens tilsynsmyndighet nedenfor, pkt. 4.2.

Begrensningen i instruksjonsmyndigheten gjelder i prinsippet også for saksbehandlingen. Loven og forskriften gir rom for ulike løsninger på enkelte punkter, og når ikke regelverket angir løsningen, står konfliktrådslederen eller meglere i utgangspunktet fritt. Dette kan f. eks. gjelde nærmere rutiner for utpeking av meglere til saken, gjennomføring av meglingen, skjemaforming, inngåelse av lokale samarbeidsavtaler etc. Justisdepartementet er imidlertid gitt myndighet til å gi nærmere bestemmelser om saksbehandlingen, i den grad det er behov for utfyllende regler. Utover de bestemmelser som følger av dette rundskriv, er det foreløpig ikke gitt nærmere regler. Departementet ser det som viktig at konfliktrådene får utvikle seg og selv finne de beste løsninger for ulike spørsmål. Det kan imidlertid nevnes at Justisdepartementet i samråd med konfliktrådsledere og fylkeskoordinatorer for tiden vurderer hvorvidt det skal utarbeides standardskjemaer som anbefales brukt på ulike trinn i saksbehandlingen.

Begrensningen i instruksjonsmyndigheten gjelder ikke i forhold av administrativ og organisatorisk karakter. Kommunen har for eksempel myndighet til å fastsette hvordan regnskapet skal føres, kontroll med budsjettering, kontorhold etc. Det er mulig at det kan oppstå spørsmål hvor det er tvil om kommunen eller konfliktrådslederen skal ha det avgjørende ord. Tvil og uklarhet må søkes løst på beste måte. Fylkesmannen eller i neste omgang departementet kan om ønskelig forelegges spørsmålet.

I forholdet mellom konfliktrådsleder og megler, kan loven eller forskriften angi hvem som skal ha det avgjørende ord. Hovedregelen er at konfliktrådslederen tar alle beslutninger som er knyttet til den forberedende saksbehandling. Når saken er overlatt til meglere, er denne gitt myndighet til å bestemme tid/sted for megling etc. Ellers er det utelukkende meglere som har myndighet til å godkjenne avtaler. Etter at meglingen er gjennomført, er det igjen konfliktrådslederen som tar beslutningene. I mange tilfeller kan det være et rent praktisk spørsmål hvem som skal utføre oppgavene.

4.2 Fylkesmannens tilsynsmyndighet

Fylkesmannen skal føre tilsyn med at konfliktrådets virksomhet utøves i samsvar med fastsatte lover og regler, jf forskriftens § 4 og at det alminnelige prinsipp om god forvaltningsskikk følges. Tilsynsfunksjonen innebærer for øvrig å se til at de ulike konfliktråd i fylkene generelt sett er operative og virksomme.

Tilsynsfunksjonen er særlig viktig i etableringsfasen, hvor fylkesmannen forutsettes aktivt å se til at arbeidet fungerer som det skal. Dette gjelder både administrative forhold og forhold vedrørende saksbehandlingsrutinene. Dersom fylkesmannen finner at virksomheten ikke er i overensstemmelse med loven eller øvrige bestemmelser, skal dette tas opp og søkes løst på beste måte. Fylkesmannen er imidlertid ikke tillagt noen særskilt sanksjonsmyndighet etter loven. Oppstår det tvilsspørsmål, kan eventuelt departementet kontaktes.

Fylkesmannen kan i utgangspunktet ikke gripe inn i saksbehandlingen i konkrete saker. Men dersom fylkesmannen får kunnskap om kritikkverdig saksbehandling i saker, kan det etter omstendighetene være riktig å ta dette opp med konfliktrådslederen på generelt grunnlag. Dette kan f. eks. være aktuelt ved svært sendrektig saksbehandling, brudd på taushetsplikt eller utilbørlig saksbehandling.

I driftsfasen, etter at konfliktrådene er vel etablert, forutsettes fylkesmannen å innta en mer passiv rolle i tilsynet. Ut fra statistikker og regnskapsrapporter kan fylkesmannen få en viss oversikt over virksomheten. Videre vil det tilflyte kunnskap gjennom løpende henvendelser/spørsmål fra kommunene og konfliktrådslederne. Det kan også være henvendelser fra annet hold, f. eks. påtalemyndigheten eller en part, som kan gi grunnlag for å kontakte konfliktrådet.

4.3. Faglig veiledning

Justisdepartementet er overordnet ansvarlig for faglig veiledning og opplæring jf forskriftens § 4. Det forutsettes blant annet fra Stortinget at opplæringen blir god og målrettet. Departementet har et direkte og jevnlig oppfølgingsansvar overfor opplæringsvirksomheten lokalt i utbyggingsfasen.

Erfarne konfliktrådsledere har på oppdrag fra departementet utarbeidet et opplæringsprogram om konfliktrådsordningen. Megleropplæringen er særlig prioritert, men programmet inneholder også kurs og opplæring for fylkesmannsembetene, kommunene og nye konfliktrådsledere. Programmet skal legges til grunn under utbyggingsperioden. Departementet velger ut opplæringsansvarlige til å forestå opplæringen på fylkesplan. Fylkesmannsembetene må bistå og samarbeide med opplæringsansvarlige, bl.a. ved å legge de praktiske forhold til rette for at opplæringen blir gjennomført innen angitte tidsfrister. Konfliktrådene lokalt må avsette midler innenfor den tildelte rammen til kurs og opplæring, mens opplæringsansvarlige får lønn og utgifter dekket fra departementet.

Opplæring og kompetanseutvikling må også gis prioritet etter at ordningen er gjort landsomfattende. Justisdepartementet vil vurdere hvordan disse funksjonene kan ivaretas i en senere driftsperiode.

5. KONFLIKTRÅDSLEDEREN

Det vises til forskriftens § 5.

Konfliktrådslederen har en nøkkelrolle både i utbyggings- og driftsfasen. Når det gjelder kvalifikasjoner, bør det derfor i utgangspunktet stilles krav om utdanning på høgskolnivå. Personlig egnethet og erfaring kan imidlertid kompensere for dette. Under enhver omstendighet bør man etterspørre personer med evne og vilje til samarbeid som samtidig kan være pådrivere for å få ordningen effektivt organisert innenfor en faglig forsvarlig ramme.

Erfaring fra administrasjon og prosjektarbeid vil komme til nytte i stillingen. Interesse for og kunnskap om ungdom og

mellommenneskelige relasjoner bør også vektlegges. Tilsvarende gjelder for evne til informasjonsarbeid og konflikthåndtering.

Forøvrig vises det til faglig rammeinstruks for konfliktrådslederne som følger som vedlegg 1 til dette rundskriv.

6. OPPNEVNING AV MEGLERE

Lov om megling i konfliktråd § 3 og forskriftens § 6 gir regler om dette.

Det skal opprettes et utvalg av konfliktrådsmeglere for hvert konfliktråd. Ved interkommunale konfliktråd bør det velges meglere fra hver kommune da en slik lokal forankring forutsettes å gi større nærhet til partene og forøvrig være en fordel ved løsningen av saken. Som en hovedregel bør også meglere i den enkelte sak være fra den kommune der saken hører hjemme.

Meglerne oppnevnes av et oppnevningsutvalg bestående av konfliktrådslederen, en representant fra politiet og en representant utpekt av kommunestyret. For å skape kontinuitet, skal halvparten av meglere oppnevnes respektivt hvert annet år.

Konfliktrådslederen fastsetter antallet meglere ut fra forventet saksmengde, hvor godt kvalifiserte man anser søkerne for å være og hensynet til at den enkelte megler bør få mulighet til å opparbeide en viss erfaring ved at det ikke går for lang tid mellom hver gang han/hun megler.

De ledige vervene skal som hovedregel kunngjøres da dette gir størst mulighet for å få et bredt sammensatt utvalg. Forsåvidt gjelder de formelle minstevilkår med hensyn til hvem som kan oppnevnes som megler, vises det til lovens § 4. Lovens § 4 annet ledd innebærer i praksis at man før oppnevning må kunne godtgjøre at man tilfredsstiller de vilkår som oppstilles der. Dette gjøres mest hensiktsmessig ved at man fremviser en politiattest som inneholder de nødvendige opplysninger, jf også forskrift om strafferegistrering av 20.12.1974 nr. 4 § 12 nr. 1 jf § 15 tredje ledd. Det skal ellers legges vekt på forståelse og interesse for konfliktrådsmegling og personlig egnethet. Begge kjønn bør være representert, samt personer med flerkulturell bakgrunn i områder hvor forholdene tilsier det.

Når det gjelder godtgjøring og refusjon av utgifter til meglere, vises det til Justisdepartementets brev av 5.10.1992 (Jnr. 4568/92) som vedlegges.

7. SAKSBEHANDLINGEN

7.1. Hvilke saker

Det fremgår av konfliktrådsloven § 1 og forskriftens § 1 at Konfliktrådet har til oppgave å megle i tvister som oppstår på grunn av at en eller flere personer har påført andre en skade, et tap eller annen krenkelse. Saken kan både gjelde lovbrudd og mer sivilt pregede tvister/konflikter

Med straffesak i konfliktrådlovens forstand menes en sak som er overført til konfliktrådsmedling av kompetent påtalemyndighet etter reglene i straffeprosessloven § 71 a. Betegnelsen sivil sak benyttes som et samlebegrep for de øvrige saker (også hvor det er snakk om straffbare forhold), som enten bringes inn av partene selv (evt. verge) eller av en offentlig etat (f.eks. barnevernet, skole). Det er i prinsippet heller ikke noe til hinder for at politiet eller lensmannen i en viss utstrekning råder partene til på egen hånd å oppsøke konfliktrådet, uten at saken behandles formelt av påtalemyndigheten. Saken kan da bli behandlet som en "sivil" sak i konfliktrådet.

De generelle reglene i konfliktrådlovens kapittel I, gjelder både i straffesaker og sivile saker. Kapittel II gir særlige regler om behandlingen av straffesaker. Tilsvarende er det i forskriften gitt både generelle saksbehandlingsregler og enkelte særregler for henholdsvis straffesaker og sivile saker. Behandlingen av straffesaker er mer gjennomregulert enn behandlingen av de sivile sakene. Det vil ofte være naturlig at behandlingen av de sivile sakene følger reglene for straffesaker så langt de passer. I mangel av spesielle lovbestemmelser, vil retten til å inngå avtale og virkningene av denne i sivile saker følge de alminnelige avtalerettslige regler og reglene om den mindreåriges rettslige handleevne i vergemålsloven.

7.2. Straffesaker.

Beslutning om overføring til medling i konfliktråd treffes av påtalemyndigheten i politiet. I følge straffeprosessloven § 71 a, er det sentrale vilkår for overføring til medling i konfliktråd at saken "egner seg". Riksadvokaten har i rundskriv av 21.08.1989 nr. 5 gitt signaler til underordnet påtalemyndighet om konfliktrådsloven, herunder om anvendelsesområdet for ordningen. Strprl. § 67 fjerde ledd gjør unntak fra de alminnelige kompetanseregler innen påtalemyndigheten slik at påtalemyndigheten i politiet kan overføre forbrytelsessaker til konfliktrådet. Dermed vil behandlingen i konfliktrådet kunne skje raskt, hvilket er en sentral tanke bak Lov om medling i konfliktråd. Påtalemyndighetens adgang til å overføre saker til medling i konfliktråd etter strprl. § 71 a, er imidlertid avhengig av at lovbyrteren har nådd den kriminelle lavalder på 15 år.

I straffesaker vil det være politiet som i første rekke må innhente partenes og eventuelt verges samtykke, før saken sendes over til konfliktrådet. Det kan være naturlig at fornærmede undertegner samtykkeskjema samtidig med at saken anmeldes, mens gjerningspersonen og evt. vergen undertegner ved avhøret. Samtykke fra vergen kan evt. også skje over telefon. Dersom partene skulle gå tilbake på et samtykke før medling finner sted, bør konfliktrådslederen eller en megler likevel kunne søke å få i stand samtykke. Når forholdene tilsier det, må dessuten påtalemyndigheten ha mulighet til å be om konfliktrådets bistand med å gi partene orientering og å innhente samtykke.

Det er påtalemyndigheten som vurderer om saken skal overføres til et annet konfliktråd enn det som følger av hovedregelen i lovens § 6 om at megling som regel foretas i den kommune hvor den påklagede bor eller oppholder seg. I særlige tilfeller, f.eks. på grunn av flytting eller andre etterfølgende omstendigheter eller etter særlig ønske fra en part, kan konfliktrådet avtale med politiet at saken skal oversendes til et annet konfliktråd.

Konfliktrådet har ingen mulighet til å overprøve påtalemyndighetens vurdering ved å avvise saken når påtalemyndigheten har avgjort at den skal fremmes.

Etter oversendelsen registreres og gjennomgås saken av konfliktrådsleder. Konfliktrådsleder vurderer bl.a. hvilken megler som skal behandle saken, gir denne en orientering om saken og oversender saken til megleren.

Megleren, som skal lede meglingsmøtet, etablerer den nødvendige muntlige forkontakt med parter og verger og varsler de som har krav på det. Evt. muntlig avtale om møtested og tidspunkt for megling bør bekreftes av en etterfølgende skriftlig innkalling til partene.

Det er fastsatt i forskriftens § 10 at meglingen såvidt mulig skal skje innen 14 dager og senest 3 måneder etter oversendelsen til konfliktrådet. Megleren bør kontakte partene innen en uke og søke å avholde meglingsmøtet i løpet av 14 dager etter at saken er mottatt. Dersom dette ikke er mulig, kan megleren utsette meglingsmøtet eller ta kontakt med konfliktrådsleder for evt. overføring til annen megler. Dersom det helt unntaksvis blir avtalt megling senere enn 3 måneders fristen, må fristforlengelse avtales med påtalemyndigheten.

Megleren bør innledningsvis gi en muntlig orientering om at hver av partene kan trekke seg fra avtalen ved å gi beskjed til konfliktrådet innen en uke etter at den er godkjent av megleren. Det skal også gis skriftlig opplysning om angrefristen. Begrunnelsen er at man vil prøve å unngå at skadevolderene skal følge seg presset til å inngå en ufordelaktig avtale av frykt for å komme i strafferegisteret m.v.

Forsåvidt gjelder selve meglingen, vises det til forskriftens § 13. Det er viktig at meglingen foregår på et nøytralt sted, og at partene selv kommer frem til en løsning. Megleren kan bidra med forslag, men bør i størst mulig utstrekning legge forholdene til rette for at partene kommuniserer på egen hånd og at det er trygghet i meglingssituasjonen.

Avtalen og det etterfølgende oppgjør kan munne ut i en "forsoningsavtale" uten at det forutsettes at partene skal yte, erstatning i penger, naturalytelser (f.eks. arbeidsinnsats) eller en kombinasjon av ovennevnte alternativer. Det etterfølgende oppgjør bør være tilknyttet, og stå i forhold til, krenkelsen.

I saker som er overført fra påtalemyndigheten kreves det at megleren setter opp en skriftlig avtale. Er det inngått muntlig avtale, må denne bekreftes skriftlig.

Det stilles krav om at avtalen ikke skal være urimelig eller uheldig av andre grunner. Meglerens skriftlige godkjenning er nødvendig i saker som er oversendt fra påtalemyndigheten. I praksis kan dette skje ved en påtegning på selve avtaledokumentet. Den evt. verge skal også godkjenne avtalen, såvidt mulig skriftlig. Sakens dokumenter returneres deretter konfliktrådskontoret umiddelbart.

Konfliktrådsleder registrer angrefrist og tidsfrist for innfrielse av avtale. Saksdokumenter med kopi av inngått godkjent avtale returneres politiet ved angrefristens utløp. Gir konfliktrådet melding om at megling ikke er kommet i stand eller avtale ikke er inngått (se fristene i forskriftens § 10), fortsetter påtalemyndigheten behandlingen av saken.

Konfliktrådet skal gi en bekreftelse til påtalemyndigheten når avtalen er oppfylt slik at saken kan tas til etterretning.

Hvis det kommer til brudd, har konfliktrådet etter forskriftens § 19 anledning til å beslutte reforhandling av avtalen uten først å varsle påtalemyndigheten. Dersom det ikke på denne måten kommer til ny megling eller annen enighet mellom partene om nye vilkår, skal konfliktrådslederen varsle påtalemyndigheten, såfremt det ikke dreier seg om helt bagatelmessige forhold. Saken kan tas opp til ny straffeforfølgning dersom siktede etter påtalemyndighetens vurdering har brutt avtalen vesentlig. Tilsvarende kan brutt avtale føre til at påtalemyndigheten godkjenner ny megling i konfliktråd.

Når det er foretatt ny megling i en sak, varsles påtalemyndigheten om dette og den nye avtalen hvis det tidligere er gitt melding om brudd. For ordens skyld bør det i alle tilfeller gis melding hvis den nye avtalen innebærer en vesentlig forskyvning av oppfyllestidspunktet.

7.3. Sivile saker.

I det følgende omtales enkelte punkter hvor saksgang, vilkår og formkrav i sivile saker adskiller seg fra behandlingen i straffesaker.

Etter forskriftens § 11 jf § 7 er det opp til konfliktrådslederens skjønn om saken finnes egnet for konfliktrådsbehandling. Ved tvil bør konfliktrådslederen drøfte saken med en eller flere av meglernes. Det er stor mulighet for utprøving av sakstyper, men det kan være mer naturlig at saken går til domstolene eller evt. meglings/rådgivningsorganer. Det er ingen aldersgrense for partene i disse sakene. Dersom konfliktrådslederen finner å måtte avvise saken, skal det gis en kort begrunnelse jf konfliktrådsloven § 9.

I saker som bringes inn av partene, kan enten konfliktrådslederen eller megleren innhente samtykke dersom det ikke er klart fra en parts eller verges side. Hvor spørsmålet krever nærmere samtale med partene, bør det vanligvis overlates til en megler. Barnevernet eller andre offentlige etater bør normalt innhente partenes (verges) samtykke før saken oversendes konfliktrådet, men også her bør en konfliktrådsmegler kunne overlates oppgaven når det finnes hensiktsmessig. I saker som

bringes inn sivilt, er det forøvrig ikke noe ubetinget krav om samtykke fra vergen.

I de sivile sakene er hovedregelen vedrørende verneting den samme som i straffesaker, men den kan etter omstendighetene fravikes av konfliktrådet etter en hensiktsmessighetsvurdering.

Også sivile saker bør tas til behandling så snart som mulig. Ekspedisjonsrutiner mellom aktuelle offentlige etater og konfliktrådet bør avtales lokalt.

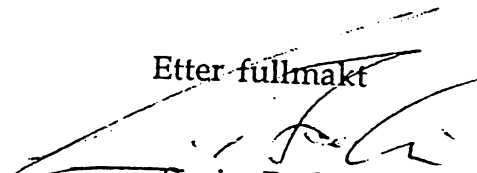
I sivile saker forutsettes det at normalregelen er at avtaler inngås skriftlig og at de godkjennes av vergen. Etter omstendighetene kan man imidlertid fravike disse utgangspunktene da de ikke kan regnes som gyldighetsvilkår. Også for saker som er innbrakt sivilt, er det ryddig med en formell godkjenning av meglere. Det stilles ikke krav til skriftlighet. Godkjennelsen har ikke virkning for avtalens gyldighet i seg selv og eventuelle senere rettstvister, noe partene skal gjøres oppmerksomme på. Partene kan oppfordres til å gjøre avtale om angrefrist tilsvarende de regler som gjelder i straffesaker.

Hvis avtalen ikke innfris etter forutsetningene i sivile saker, kan den videre oppfølging bl.a. bestå i ny megling, evt. politianmeldelse eller at man ikke går videre med saken.

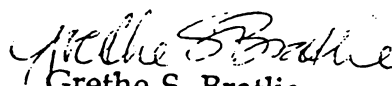
8. RETT TIL TOLK

Departementet vurderer for tiden å gi nærmere regler om bruk av tolk i medhold av konfliktrådsforskriftens § 22.

Etter fullmakt

Svein Berbu
fung. ekspedisjonssjef

Grethe S. Bratlie
fung. underdirektør

Saksbehandler: Konsulent Ingvild Vesterdal, tlf 22 34 54 28